

Nález nečekaný – slípka zelenonohá

Začátkem měsíce března projíždíme s manželkou jedno z jihočeských měst a hledáme místo na zaparkování. Zavál nás sem osud jedné knihy, která již mnohde není, a ve zdejší knihovně tento literální relikv ještě přežívá. Žena natěšena, já se starostí o zaparkování v úzké uličce, kde vedle sebe jen stěží projedou dvě auta. A tak mám oči na vrchu hlavy a koukám, abych někde za něco

Slípka zelenonohá

nechytil. Nebo abychom neskončili v lůnu mlýnského náhonu. Najednou na břehu vodního toku zahlédnu podivné, tmavé, plivníkové kuře s bílou kostrčí. Jak se vrhá k vodě. To většinou domácí drůbež nedělá. Když místo pro odložení vozidla konečně najdeme, po výměně zdvořilostních frází s hlídající domovnicí postavenou do formy uliční strážce, vytáhnu z auta fotoaparát a spěchám za nezvyklým ptačím zadkem. Již v autě tuším, že mám co do činění se slípkou zelenonohou (*Gallinula chloropus*).

Jenže kde nic, tu nic. Protější vodní břeh příliš úkrytu neposkytuje, a tak pozorně prohlížím i přilehlé houštiny. Kachny divoké mě ignorují.

Sluní se v začínající zeleni, zobáky na zádech v peří, oči slastně přivřené. Za mnou klapnou dveře, zalomozí popelnice. Nevypadá to, že by mělo ještě přijet popelářské auto. To jen bystrý obyvatel jednoho domu kontroluje moji činnost. Naštěstí není obdařen zase tak moc velkou zvědavostí a nechce komunikovat.

Po dlouhém okounění mně zaujme pohyb - a slípka tam je. Schovaná v proutí seřezané vrby bílé. Kouká na mě a nervózně pocukává malým zadečkem. Po nějaké chvíli mě vyhodnotí jako neškodného a začne vybírat z bahna potravu. Stojím, ani se nehýbám. Nevím, jak dlouho, ale nakonec bystrý pták přestane mít o mou osobu opravdový zájem. Po mnoha minutách se odváží z křovíčka ven a pustí se po vodní hladině. Nechá mě udělat pár snímků a plave si po svých. Já jdu k trpělivě čekající polovičce. Navíc je teplo a u vody malebno. Představení je u konce. Mám radost ze zajímavého ptáka v centru města. Je možné, že si jej všimne málokdo. Přitom vím, že občas se slípky zelenonohé vyskytnou na místech neočekávaných. Tak jsem tento ptačí druh pozoroval v centru Českých Budějovic, na rybníčku v Bohnicích nebo při návštěvě vzdáleného NP Hortobágy. Inu, příroda si dělá věci po svém. Zmiňovaný náález byl zaznamenán do náleзовé databáze ČSO jako částečně utajený. Aby měl opeřelec klid pro městské rejdění.

11. března 2024, kdesi ve východním okraji okresu Strakonice

